

ก.จ.จ.
เลขรับ 120
วันที่ 18 ส.ค. 2563
เวลา

ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๒๔

สำนักงาน ก.จ.

ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๓

เรื่อง แนวทางการสอบสวนข้อเท็จจริงและการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย

เรียน ประธาน ก.จ.จ. ทุกจังหวัด

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. หนังสือสำนักงาน ก.อบต. ,ก.ท. ,ก.จ. ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๑๙๕ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๘
จำนวน ๑ ฉบับ
๒. หนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๒๐ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๖๑
จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย ก.จ. ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๓ ได้พิจารณาข้อหาหรือเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ตามนัยของประกาศ ก.จ. เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ และมีมติให้แจ้งเวียนแนวทางการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงและการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยให้ประธาน ก.จ.จ. ทุกจังหวัด ทราบ

สำนักงาน ก.จ. จึงขอแจ้งแนวทางปฏิบัติเรื่องดังกล่าว ตามนัยประกาศ ก.จ. เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ มาเพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. วิธีการก่อนดำเนินการทางวินัยข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้ดำเนินการตามนัยหนังสือสำนักงาน ก.อบต. ,ก.ท. ,ก.จ. ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๑๙๕ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๘ เรื่อง วิธีการก่อนการดำเนินการทางวินัยและการสอบสวนวินัยอย่างไม่มีรายแรง

๒. กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดกระทำความผิดวินัย โดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว ให้ดำเนินการทางวินัยได้ทันที ตามข้อ ๒๔ วรรคสี่ ของประกาศ ก.จ. เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ เช่น กรณีตามนัยมติ ก.จ. ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๓ ที่พิจารณาข้อหาหรือประเด็นที่หัวหน้าส่วนราชการได้รายงานผลการตรวจสอบการลงเวลาปฏิบัติราชการของลูกจ้างประจำ พร้อมสำเนาบัญชีลงเวลาปฏิบัติราชการต่อนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดว่า ลูกจ้างประจำไม่ลงเวลาปฏิบัติราชการ และจากการตรวจสอบของกองการเจ้าหน้าที่ที่รายงานต่อนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัด ปรากฏข้อเท็จจริงสอดคล้องกันว่าลูกจ้างประจำไม่ได้ลงเวลาปฏิบัติราชการตามที่หัวหน้าส่วนราชการได้รายงานจริงและเสนอให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย เมื่อนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดได้พิจารณาเห็นชอบตามที่กองการเจ้าหน้าที่เสนอ และได้ลงนามในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยลูกจ้างประจำในเรื่องดังกล่าว ถือว่าเป็นกรณีที่นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดได้พิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องดังกล่าวปรากฏมูลกรณีที่ควรกล่าวหาว่าลูกจ้างประจำกระทำความผิดวินัยโดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว และเป็นหน้าที่ของนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องดำเนินการทางวินัยกับลูกจ้างประจำรายดังกล่าวทันที โดยไม่ต้องดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงอีก

/๓. กรณี...

๓. กรณีมีการกล่าวหาโดยปรากฏตัวผู้กล่าวหา หรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดกระทำผิดวินัยโดยยังไม่มีพยานหลักฐาน ให้นายกองการบริหารส่วนจังหวัดรับดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยหรือไม่ ตามข้อ ๒๔ วรรคห้า ข้อ ๒๕ วรรคหก และข้อ ๒๕ วรรคแปด ของประกาศ ก.จ. เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ และเมื่อได้ดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นแล้ว ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยจึงจะยุติเรื่องได้ ถ้าเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ให้ดำเนินการทางวินัยทันที ตามข้อ ๒๔ วรรคสิบ ของประกาศ ก.จ. เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒

๔. การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย ให้ถือปฏิบัติตามข้อ ๔๙ และข้อ ๕๐ ของประกาศ ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต. เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ และหนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๒๐ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๖๑ โดยเคร่งครัด รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดทราบด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายสันติธร ยิ้มละมัย)

รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

เลขานุการ ก.จ.

สำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

กลุ่มงานมาตรฐานวินัยบุคคลส่วนท้องถิ่น

โทร ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๑๓๓

โทรสาร ๐ ๒๒๔๑ ๘๔๗๕

ผู้ประสานงาน นายเศรษฐพงศ์ แห่หลังส้าน โทร ๐๘ ๓๓๕๒ ๖๓๖๓

ที่ มท 0809.2/ว 195

สำนักงาน ก.อบต., ก.ท., ก.จ.

ถนนราชสิมา ดุสิต กทม. 10300

๑ กันยายน 2548

เรื่อง วิธีการก่อนการดำเนินการทางวินัยและการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

เรียน ประธาน ก.อบต.จังหวัด, ประธาน ก.ท.จ., ประธาน ก.จ.จ. ทุกจังหวัด และประธาน ก.เมืองพัทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร 1011/ว 19 ลงวันที่ 14 กรกฎาคม 2547 เรื่อง วิธีการก่อนดำเนินการทางวินัยและการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง จำนวน ๓ แผ่น

ด้วยองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และคณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่นหลายแห่ง ได้หารือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการสอบสวนในกรณีกล่าวหาว่าพนักงานส่วนท้องถิ่นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ซึ่งตามมาตราฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ข้อ 22 วรรคสาม กำหนดให้ดำเนินการสอบสวนตามที่ผู้บริหารท้องถิ่นเห็นสมควร หมายถึงวิธีการอย่างไร ซึ่งที่ผ่านมาได้มีการดำเนินการที่แตกต่างไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน เช่น แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนบ้าง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงบ้าง มอบหมายให้พนักงานส่วนท้องถิ่นสอบสวนบ้าง หรือผู้บริหารท้องถิ่นสอบสวนเองบ้าง

ก.อบต. ในการประชุมครั้งที่ 7/2548 เมื่อวันที่ 13 กรกฎาคม 2548 ก.ท. ในการประชุมครั้งที่ 7/2548 เมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม 2548 และ ก.จ. ในการประชุมครั้งที่ 7/2548 เมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม 2548 พิจารณาแล้ว กำหนดแนวทางการสอบสวนตามที่ผู้บริหารท้องถิ่นเห็นสมควร กรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ดังนี้

1. กรณีการดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ผู้บริหารท้องถิ่นอาจสอบสวนเองหรือมอบหมายให้พนักงานส่วนท้องถิ่นรายหนึ่งรายใดสอบสวน หรือแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง หรือแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรง โดยต้องแจ้งข้อกล่าวหาสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาแก้ข้อกล่าวหา ตามข้อ 22 วรรคหนึ่ง ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัยทุกครั้ง

2. กรณีส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐสืบสวนสอบสวนแล้วชี้มูลความผิดมายังองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ผู้บริหารท้องถิ่น ใช้สำนวนการชี้มูลนั้นพิจารณาดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง โดยไม่ต้องสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริงอีก แล้วรายงานการสอบสวนไปยัง ก. จังหวัด เพื่อพิจารณาต่อไป

/3. ให้นำหนังสือสำนักงาน ก.พ...

3. ให้นำหนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร 1011/ว 19 ลงวันที่ 14 กรกฎาคม 2547 เรื่อง วิธีการ
ก่อนดำเนินการทางวินัยและการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงมาใช้กับพนักงานส่วนท้องถิ่น โดยอนุโลม
จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทราบต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายชุมพร พลรักษ์)

รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

เลขาธิการ ก.อบต., ก.ท., ก.จ.

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

กลุ่มมาตรฐานวินัย อุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร 0-2241-9000 ต่อ 3133

ที่ นร 1011/ว 19

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. 10300

14 กรกฎาคม 2547

เรื่อง วิธีการก่อนดำเนินการทางวินัยและการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

ด้วยส่วนราชการหลายแห่งได้หาหรือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการสอบสวนในกรณีกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ซึ่งตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 102 วรรคสอง บัญญัติให้ดำเนินการสอบสวนตามวิธีการที่ผู้บังคับบัญชาเห็นสมควร หมายถึงวิธีการอย่างไร

ก.พ.พิจารณาแล้ว มีมติให้ข้อมความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องการดำเนินการทางวินัย โดยสอบสวนตามวิธีการที่ผู้บังคับบัญชาเห็นสมควร รวมทั้งวิธีการก่อนดำเนินการทางวินัยด้วย ดังนี้

1. วิธีการก่อนดำเนินการทางวินัย พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 99 วรรคสี่ และวรรคห้า บัญญัติเกี่ยวกับกรณีที่มีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการ โดยสรุปเป็นแนวทางปฏิบัติได้ดังนี้

1.1 การพิจารณาในเบื้องต้น

(1) เมื่อมีการกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดประพฤติหรือปฏิบัติไม่ชอบโดยปรากฏตัวผู้กล่าวหา ผู้บังคับบัญชาควรพิจารณาในเบื้องต้นว่า กรณีตามที่กล่าวหา นั้น ถ้าเป็นความจริง จะเป็นการกระทำความผิดวินัยตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตราใด หรือไม่ ในกรณีที่เห็นว่าตามข้อเท็จจริงที่กล่าวหาไม่อาจปรับบทเป็นความผิดทางวินัย กรณีไม่มีมูลที่จะกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัย ก็ให้ยุติเรื่องได้

(2) เมื่อมีการกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัย โดยปรากฏตัวผู้กล่าวหา แต่เป็นกรกล่าวหาโดยไม่ระบุพยานหลักฐาน ไม่มีชื่อที่จะให้สืบหา พยานหลักฐาน หรือกล่าวหาเลื่อนลอยไม่ระบุกรณีแวดล้อม ผู้บังคับบัญชาควรสอบถามข้อมูล เพิ่มเติมจากผู้กล่าวหา เมื่อสอบถามแล้วไม่ได้ข้อมูลเพิ่มเติมและพิจารณาในเบื้องต้นเห็นว่า กรณี ไม่มีมูลเพียงพอที่จะกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัย ก็ให้ยุติเรื่องได้

(3) เมื่อมีการกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัย โดยปรากฏตัวผู้กล่าวหาและระบุพยานหลักฐาน กรณีแวดล้อมปรากฏชัดแจ้ง หรือเมื่อมีกรณี เป็นที่สงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัย เช่น ผู้บังคับบัญชาตรวจพบ พฤติการณ์น่าสงสัย แต่ยังไม่มีพยานหลักฐาน ให้ผู้บังคับบัญชารีบดำเนินการสืบสวน

(4) กรณีที่เป็นกรกล่าวหาโดยไม่ปรากฏตัวผู้กล่าวหา เช่น กล่าวหาโดย บัตรสนเท่ห์ ควรถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรี ตามหนังสือ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0206/ว 218 ลงวันที่ 25 ธันวาคม 2541 คือรับพิจารณา เฉพาะรายที่ระบุหลักฐาน กรณีแวดล้อมปรากฏชัดแจ้ง ตลอดจนชี้พยานบุคคลแน่นอนเท่านั้น และในกรณีที่รับพิจารณาก็ให้ผู้บังคับบัญชารีบดำเนินการสืบสวน

(5) กรณีที่ผู้บังคับบัญชาพิจารณาในเบื้องต้นแล้วตั้งคำถามทางวินัย ได้ทันที โดยไม่ต้องดำเนินการสืบสวนก่อน ได้แก่ กรณีที่มีการกล่าวหาที่มีพยานหลักฐาน ในเบื้องต้นส่งประกอบการกล่าวหา หรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใด กระทำความผิดวินัย โดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว หรือกรณีที่เป็นการกล่าวหาโดยหน่วยงาน ของรัฐ ซึ่งได้มีการตรวจสอบสืบสวนหรือสอบสวนมาก่อนแล้ว และผู้บังคับบัญชาพิจารณา เห็นว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัย ก็ให้ดำเนินการทางวินัยได้ทันที

1.2 การสืบสวน

(1) การสืบสวน หมายถึง การสืบหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน ในเบื้องต้นเพื่อพิจารณาว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยหรือไม่

(2) การสืบสวนนี้ผู้บังคับบัญชาจะดำเนินการเอง หรือมอบหมายให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาหรือแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนให้ดำเนินการสืบสวนแทนก็ได้ และการสืบสวนนี้ควรรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในเบื้องต้นเป็นสำนวนการสืบสวนเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการต่อไปด้วย

1.3 การพิจารณาผลการสืบสวน

เมื่อการสืบสวนเสร็จแล้ว ผู้บังคับบัญชาจะต้องพิจารณาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในเบื้องต้นตามสำนวนการสืบสวนนั้นว่า กรณีที่มีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยนั้น กรณีมีมูลที่ผู้บังคับบัญชามองว่าสมควรกล่าวหาว่า ผู้มีนกระทำความผิดวินัยหรือไม่

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาเห็นว่า ตามทางสืบสวนไม่มีพยานหลักฐานหรือพยานหลักฐานเท่าที่มิใช่ไม่มีมูลเพียงพอที่จะกล่าวหาว่าผู้ใดกระทำความผิดวินัย ก็ให้ยุติเรื่องได้หรือถ้าเห็นว่ากรณียังมีช่องทางที่จะสืบหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพิ่มเติมจะดำเนินการหรือตั้งให้ดำเนินการสืบสวนเพิ่มเติมเสียก่อนก็ได้

ในกรณีที่เห็นว่าพยานหลักฐานเท่าที่มีเพียงพอแต่แสดงให้เห็นว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้ใดกระทำความผิดวินัย ก็ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยตามที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 บัญญัติไว้ในหมวด 5. ทันที

2. วิธีการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 102 วรรคหนึ่งและวรรคสอง บัญญัติเป็นหลักการว่า การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ดำเนินการสอบสวนเพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรมตามวิธีการที่ผู้บังคับบัญชาเห็นสมควร

การสอบสวนดังกล่าวข้างต้น ไม่อยู่ในบังคับที่จะต้องแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน ดังนั้น ผู้บังคับบัญชาจะสอบสวนเอง มอบหมายให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาหรือแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนแทนก็ได้

การสอบสวนทางวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน เป็นวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองอย่างหนึ่งตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ดังนั้น การสอบสวนในกรณีที่ถูกกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จึงต้องให้หลักประกันความเป็นธรรมแก่ผู้ถูกกล่าวหาตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ด้วยการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาทำนองเดียวกับที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 102 วรรคสอง บัญญัติไว้สำหรับการสอบสวนในกรณีกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ทั้งนี้ ควรดำเนินการเป็นขั้นตอนตามหลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนพิจารณาที่กำหนดในกฎ ก.พ. ฉบับที่ 18 (พ.ศ. 2540) ข้อ 14 และข้อ 15 โดยอนุโลม มีสาระสำคัญโดยสรุปคือ

2.1 เรียกผู้ถูกกล่าวหามาแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องกล่าวหา ให้ทราบว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำการใด เมื่อใด อย่างไร พร้อมทั้งแจ้งให้ทราบด้วยว่า ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธิที่จะได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และมีสิทธิที่จะให้ถ้อยคำหรือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย

2.2 ถามผู้ถูกกล่าวหาในเบื้องต้นว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร

2.3 ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหา ให้ผู้สอบสวนแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่า การกระทำตามที่ถูกกล่าวหา นั้น เป็นความผิดวินัยกรณีใด อย่างไร หากผู้ถูกกล่าวหา ยังคงยืนยันตามที่รับสารภาพ ให้บันทึกถ้อยคำรับสารภาพ รวมทั้งเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่งการกระทำไว้ด้วย แล้วพิจารณาว่าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามมาตราใด และควรได้รับโทษสถานใด

2.4 ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหามิได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพ ให้ผู้สอบสวนดำเนินการสอบสวนเพื่อรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหา แล้วพิจารณาว่ามีพยานหลักฐานใดสนับสนุนข้อกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร และเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามมาตราใด หรือไม่อย่างไร แล้วเรียกผู้ถูกกล่าวหามาแจ้งข้อกล่าวหาอีกครั้ง โดยระบุข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามพยานหลักฐานว่าเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามมาตราใด และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ทราบ โดยระบุวัน เวลา สถานที่ และการกระทำที่มีลักษณะเป็นการสนับสนุนข้อกล่าวหา สำหรับพยานบุคคลจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้

2.5 ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือหรือให้ถ้อยคำต่อผู้สอบสวน และนำสืบแก้ข้อกล่าวหาโดยผู้ถูกกล่าวหาจะนำพยานหลักฐานมาเอง หรือจะอ้างพยานหลักฐาน ขอให้ผู้สอบสวนเรียกมาก็ได้

2.6 พิจารณาเปรียบเทียบพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา กับที่หักล้างข้อกล่าวหา และวินิจฉัยลงความเห็นว่าคุณถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยหรือไม่ อย่างไร ถ้าผิด เป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามมาตราใด และควรได้รับโทษสถานใด แล้วทำรายงานการสอบสวน

2.7 ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาสอบสวนเอง หรือพิจารณารายงานการสอบสวน รวมทั้งสำนวนการสอบสวนแล้ว เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดวินัย หรือการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาไม่มีความผิดวินัย ก็ให้สั่งยุติเรื่อง แต่ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัย อย่างไรก็ตามร้ายแรง และอยู่ในอำนาจของคนที่ส่งโทษได้ ก็ให้สั่งลงโทษตามอำนาจหน้าที่ตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด ในกรณีที่กระทำความผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ จะงดโทษให้โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือ หรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

2.8 การสอบสวนและพิจารณาคำเนินการดังกล่าวข้างต้นเป็นการดำเนินการทางวินัย ฉะนั้น เมื่อได้ดำเนินการแล้ว ต้องรายงานการดำเนินการทางวินัยนั้นต่อไป ตามบัญชี 109 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ประกอบกับระเบียบ ก.พ.ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. 2539

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ ได้แจ้งให้กรมและจังหวัดต่าง ๆ ทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายสิมว สีมานนท์)

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. 0 2281 8677

โทรสาร) 2528 2294

ที่ มท ๐๘๐๔.๕/ว ๒ ๑

สำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต.
ถนนนครราชสีมา เขตดู่สิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒ สิงหาคม ๒๕๖๑

เรื่อง การกำหนดตำแหน่งระดับประธานกรรมการสอบสวนมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย
และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๔๔ วรรคหนึ่ง

เรียน ประธาน ก.จ., ก.ท., ก.อบต.จังหวัด ทุกจังหวัด และ ก.เมืองพัทยา

อ้างถึง หนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๔.๖/ว ๔๑ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๑

สิ่งที่ส่งมาด้วย ตารางกำหนดตำแหน่งระดับประธานกรรมการสอบสวน จำนวน ๓ แผ่น

ตามที่สำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ได้แจ้งเวียนมติ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ในการประชุม
ครั้งที่ ๔/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๔ ที่กำหนดตำแหน่งระดับประธานกรรมการสอบสวนตามนัยประกาศ
ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘
ข้อ ๔๔ วรรคหนึ่ง เพื่อแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติ รายละเอียดตามอ้างถึง นั้น

สำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ขอเรียนว่า ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ในการประชุมครั้งที่
๖/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๑ ได้มีมติกำหนดตำแหน่งระดับประธานกรรมการสอบสวน ตามนัย
ประกาศ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย
พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๔๔ วรรคหนึ่ง เพิ่มเติม โดยให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ กรณีมีการเปลี่ยนแปลง
ผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการสอบสวน ตั้งแต่วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ เป็นต้นไป ให้เป็นไปตามมติ
ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. นี้ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายชจร ศรีชวโนทัย)

รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

เลขานุการ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต.

สำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

ส่วนมาตรฐานวินัยบุคคลส่วนท้องถิ่น

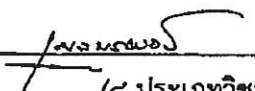
โทร ๐ ๒๒๔๑ ๔๐๐๐ ต่อ ๓๑๓๓

โทรสาร ๐ ๒๒๔๑ ๘๔๗๕

ผู้ประสาน นายเศรษฐพงศ์ แหล่งสัทธาน ๐๘-๓๓๕๒-๖๓๖๓

ตารางกำหนดตำแหน่งระดับประธานกรรมการสอบสวน
ตามประกาศ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย
และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๔๔ วรรคหนึ่ง
ตามมติ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๑
(แนบท้ายหนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๙.๔/ว ๒๐ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๖๑)

ลำดับที่	ตำแหน่งระดับผู้ถูกกล่าวหา	ตำแหน่งระดับประธานกรรมการสอบสวน
๑	ประเภทบริหารท้องถิ่นระดับสูง	๑.๑ พนักงานส่วนท้องถิ่น ประเภทบริหารท้องถิ่นตำแหน่งและระดับสูง ๑.๒ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง
๒	ประเภทบริหารท้องถิ่นระดับกลาง	๒.๑ ประเภทบริหารท้องถิ่นตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา ๒.๒ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น หรือตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ
๓	ประเภทบริหารท้องถิ่นระดับต้น	๓.๑ ประเภทบริหารท้องถิ่นตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา ๓.๒ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น หรือตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ
๔	ประเภทอำนวยการท้องถิ่นระดับสูง	๔.๑ ประเภทบริหารท้องถิ่นระดับสูง ๔.๒ ประเภทอำนวยการท้องถิ่นระดับสูง ๔.๓ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง
๕	ประเภทอำนวยการท้องถิ่นระดับกลาง	๕.๑ ประเภทบริหารท้องถิ่นระดับกลางขึ้นไป ๕.๒ ประเภทอำนวยการท้องถิ่นระดับกลางขึ้นไป ๕.๓ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น หรือตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ
๖	ประเภทอำนวยการท้องถิ่นระดับต้น	๖.๑ ประเภทบริหารท้องถิ่นระดับต้นขึ้นไป ๖.๒ ประเภทอำนวยการท้องถิ่นระดับต้นขึ้นไป ๖.๓ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น หรือตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ
๗	ประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ	๗.๑ ประเภทบริหารท้องถิ่นระดับสูง ๗.๒ ประเภทอำนวยการท้องถิ่นระดับสูง ๗.๓ ประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ ๗.๔ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง หรือตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ

 /๘ ประเภทวิชาการ...

ลำดับที่	ตำแหน่งระดับผู้ถูกกล่าวหา	ตำแหน่งระดับประธานกรรมการสอบสวน
๘	ประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ	๘.๑ ประเภทบริหารท้องถิ่นระดับกลางขึ้นไป ๘.๒ ประเภทอำนวยการท้องถิ่นระดับกลางขึ้นไป ๘.๓ ประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษขึ้นไป ๘.๔ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น หรือตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ
๙	ประเภทวิชาการระดับชำนาญการ	๙.๑ ประเภทบริหารท้องถิ่น ๙.๒ ประเภทอำนวยการท้องถิ่น ๙.๓ ประเภทวิชาการระดับชำนาญการขึ้นไป ๙.๔ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น หรือตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการ
๑๐	ประเภทวิชาการระดับปฏิบัติการ	๑๐.๑ ประเภทบริหารท้องถิ่น ๑๐.๒ ประเภทอำนวยการท้องถิ่น ๑๐.๓ ประเภทวิชาการระดับชำนาญการขึ้นไป ๑๐.๔ ประเภททั่วไประดับอาวุโส ๑๐.๕ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น หรือตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการ
๑๑	ประเภททั่วไประดับอาวุโส	๑๑.๑ ประเภทบริหารท้องถิ่น ๑๑.๒ ประเภทอำนวยการท้องถิ่น ๑๑.๓ ประเภทวิชาการระดับชำนาญการขึ้นไป ๑๑.๔ ประเภททั่วไประดับอาวุโส ๑๑.๕ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น หรือตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการ หรือตำแหน่งประเภททั่วไประดับอาวุโส
๑๒	ประเภททั่วไประดับชำนาญงาน	๑๒.๑ ประเภทบริหารท้องถิ่น ๑๒.๒ ประเภทอำนวยการท้องถิ่น ๑๒.๓ ประเภทวิชาการระดับชำนาญการขึ้นไป ๑๒.๔ ประเภททั่วไประดับอาวุโส ๑๒.๕ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น หรือตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการ หรือตำแหน่งประเภททั่วไประดับชำนาญงาน

ลำดับที่	ตำแหน่งระดับผู้ถูกกล่าวหา	ตำแหน่งระดับประธานกรรมการสอบสวน
๑๓	ประเภททั่วไประดับปฏิบัติงาน	๑๓.๑ ประเภทบริหารท้องถิ่น ๑๓.๒ ประเภทอำนวยการท้องถิ่น ๑๓.๓ ประเภทวิชาการระดับชำนาญการขึ้นไป ๑๓.๔ ประเภททั่วไประดับอาวุโส ๑๓.๕ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น หรือตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการ หรือตำแหน่งประเภท ทั่วไประดับชำนาญงาน

หมายเหตุ

๑. ให้การกำหนดตำแหน่งระดับประธานกรรมการสอบสวนตามมติ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. นี้ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๑

๒. กรณีมีการเปลี่ยนแปลงผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการสอบสวนตั้งแต่วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ เป็นต้นไป ให้เป็นไปตามมติ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. นี้

๓. คำว่า "ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง" ให้ความหมายรวมถึง ข้าราชการฝ่ายพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับต้น และตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง แต่ไม่ให้ความหมายรวมถึงข้าราชการฝ่ายพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ

๔. ในการพิจารณาคัดเลือกประธานกรรมการสอบสวน ต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของตำแหน่ง และระดับของพนักงานส่วนท้องถิ่นผู้ถูกกล่าวหา ประโยชน์ในการสอบสวนพิจารณา และความยุติธรรมประกอบด้วย

๕. การเทียบตำแหน่งข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ตามมติ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. นี้ ใช้เฉพาะการกำหนดตำแหน่งระดับประธานกรรมการสอบสวน ตามนัยประกาศ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๔๙ วรรคหนึ่ง เท่านั้น